

- de rechter die in de lidstaat van herkomst van de zaak kennisneemt, zich ervan moet vergewissen dat de geadresseerde naar behoren in kennis is gesteld, door middel van het in bijlage II bij die verordening opgenomen modelformulier, van het feit dat hij het recht heeft om te weigeren dat stuk in ontvangst te nemen;
- als aan dit vormvereiste niet is voldaan, het dan aan die rechter staat om die tekortkoming in de procedure te herstellen overeenkomstig het bepaalde in die verordening;
- de rechter die van de zaak kennisneemt, niet mag belemmeren dat de geadresseerde gebruikmaakt van zijn recht om te weigeren het stuk in ontvangst te nemen;
- de rechter die van de zaak kennisneemt, pas nadat de geadresseerde daadwerkelijk gebruik heeft gemaakt van zijn recht om te weigeren het stuk in ontvangst te nemen, kan nagaan of die weigering gerechtvaardigd was; die rechter moet daarbij rekening houden met alle relevante gegevens van het dossier om vast te stellen of de betrokkene de taal waarin het stuk is gesteld, begrijpt, en
- die rechter, indien hij oordeelt dat de weigering van de geadresseerde niet terecht was, in dat geval in beginsel de gevolgen kan hanteren die volgens zijn nationale recht daaraan zijn verbonden, mits het nuttig effect van verordening nr. 1393/2007 wordt verzekerd.

⁽¹⁾ PB C 338 van 3.11.2014.

Hogere voorziening ingesteld op 18 november 2015 door Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 10 september 2015 in zaak T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság/Europees Parlement

(Zaak C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Rekwirante: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (vertegenwoordiger: D. Sobor, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Zesde kamer) heeft bij beschikking van 4 mei 2016 de hogere voorziening afgewezen en rekwirante verwezen in de kosten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 14 maart 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH

(Zaak C-146/16)

(2016/C 243/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Verwerende partij: DHL Paket GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moet de informatie betreffende het geografische adres en de identiteit van de handelaar in de zin van artikel 7, lid 4, onder b), van richtlijn 2005/29/EG ⁽¹⁾ al in de reclameadvertentie voor concrete producten in een gedrukt medium worden verstrekt, ook wanneer de consumenten de geadverteerde producten uitsluitend via een in de advertentie vermelde website van de adverterende onderneming kopen, en zij de overeenkomstig artikel 7, lid 4, van de richtlijn noodzakelijke informatie eenvoudig op of via deze website kunnen verkrijgen?
- 2) Is het voor het antwoord op de eerste vraag van belang of de in het gedrukte medium adverterende onderneming voor de verkoop van eigen producten reclame maakt en voor de overeenkomstig artikel 7, lid 4, van richtlijn 2005/29/EG noodzakelijke informatie rechtstreeks naar een eigen website verwijst, dan wel reclame maakt voor producten die door andere ondernemingen op een internetplatform van de adverteerder worden verkocht en de consument de in artikel 7, lid 4, van de richtlijn bedoelde informatie pas kan ontvangen na één of meerdere verdere stappen (klikken) via links naar de websites van deze andere ondernemingen, die uitsluitend beschikbaar zijn op de in de reclame vermelde website van de platformexploitant?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149, blz. 22).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Oradea (Roemenië) op
1 april 2016 – Ruxandra Paula Andricuic și alții/Banca Românească SA**

(Zaak C-186/16)

(2016/C 243/17)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel Oradea

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ruxandra Paula Andricuic e.a.

Verwerende partij: Banca Românească SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de aanzienlijke verstoring van het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen strikt moet worden beoordeeld aan de hand van de situatie ten tijde van sluiten van de overeenkomst of valt daaronder ook het geval waarin de prestatie van een consument tijdens de uitvoering van een duurovereenkomst als gevolg van aanzienlijke schommelingen van de wisselkoers onredelijk bezwarend is geworden ten opzichte van de situatie ten tijde van sluiten van de overeenkomst?
- 2) Moet de duidelijkheid en begrijpelijkheid van een beding in een overeenkomst in de zin van artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13 aldus worden opgevat dat dit beding enkel de redenen die ten grondslag liggen aan de opname ervan in de overeenkomst en het werkingsmechanisme hoeft te bevatten, of moet het ook alle mogelijke gevolgen ervan illustreren die kunnen leiden tot een variatie van de door de consument betaalde prijs, bijvoorbeeld het koersrisico, en kan in het licht van richtlijn 93/13/EEG worden aangenomen dat de plicht van de bank om de cliënt op het moment van de kredietverlening voor te lichten uitsluitend betrekking heeft op de voorwaarden van het krediet, namelijk de rente, de commissies en de zekerheden ten laste van de kredietnemer, maar de mogelijke appreciatie of depreciatie van een buitenlandse munt niet onder deze informatieplicht valt?